

колко планински вериги, отъ които по-забѣлѣжителни сж; Судетскитѣ, на които западната часть се наричя Исполинови планини, Саксонскитѣ Рудни, Фихтелъ, Тюрингенскитѣ, Рюнъ, Таунусъ. На посока къмъ з. Срѣдне-Германската планина изобщо се снишава отъ 1500 до 1800 арш. срѣдня височина; най-високий върхъ — Шнее-Коте (на испелинската планина) има до 2250 арш. срѣдня височина. Снѣженъ върхъ нѣма ни единъ.

Срѣдне-Германский планински гребенъ дѣли Германия по климатъ и растителность на двѣ части; сѣверна безъ лозя и южна съ лозя, по рѣчнитѣ долини.

Високата чясть на Германия прѣдставя три планински купа: Карпатски, Германски и Алпийски. Карпатскитѣ планини се пускатъ въ Германия само съ западнитѣ си крайща. Германскитѣ правятъ вжтрѣ въ Германия плоски възвишения — въ Германия Баварската, Франконската и Бохемската планини. Баварската се отдѣля отъ Франконската съ нѣколко възвишения, които се наричатъ Германска Юра; а Франконската се свършва на з. съ цѣлъ рѣдъ височини, които се наричатъ Шварцвалдъ, и които стрѣвно се спускатъ къмъ срѣдне Рейнското равнище. Сичкитѣ не сж много високи, тѣй напр. Баварската има около 1000 стѣпки срѣдня височина; Франконската е по-ниска; а Бохемската е още по-ниска. Алпийский планински купъ се пуска вжтрѣ въ Германия съ сѣвернитѣ нанадолища на срѣдоточнитѣ и источнитѣ Алпи. Помежду нискитѣ равнини въ ниска Германия забѣлѣжителна е срѣдне-Рейнската.

Ниска Германия обема май сичката Германска равнина. Источната часть на тази равнина, на